

VIELÄKIN POLIITTISESTA KRIISISTÄ

Sanomalehdissä on puhuttu jo paljon Duuman kuuluisasta huhtikuun 22 p:nä pidetystä istunnosta, josta kaikki sosialidemokraatit ja trudovikit ajettiin pois⁸⁴. Mutta tämän tapahtuman merkitystä ei ole vielä valaistu riittävästi.

Jokainen poliittinen kriisi, riippumatta siitä, miten se päättyy, tuottaa hyötyä sitenkin, että se tekee salaisen tunnetuksi, tuo esiin politiikassa toimivat voimat, paljastaa petokset ja itsepetokset, korulauseet ja harhakuvat, osoittaa havainnollisesti ja ajaa, niin sanoaksemme, pakolla päähän „sen, miten asiat ovat”.

Kaikki demokraattiset duumaedustajat, niin sosialidemokraatit kuin trudovikitkin, erotettiin 15 istunnon ajaksi ja toimitettiin pois enimmäkseen sotilasvoimalla. Tämä tehtiin yksistään niiden mieliksi, jotka vetämällä Tshheidzen vastuuseen osoittivat havainnollisesti „lujan” aikomuksensa ottaa askeleen (tai oikeammin sanoen kymmenen askelta kerralla) oikeaan. Erottamisen puolesta äänestivät oikeistolaiset ja lokakuulaiset *ynnä osa progressisteista*, s.o. porvarillisista liberaaleista, jotka ovat mitä kiinteimmässä, tosiasiallisesti erottamattomassa liitossa kadettien kanssa.

Kadetit pidättyivät äänestyksestä!!! Tämä demokraattiseksi itseään luulottelevan puolueen pidättyminen äänestyksestä toi erinomaisesti esiin — eikä suinkaan ensi kertaa — kadettiherrojen liberalismien todellisen olemuksen. IV Duma valmistautuu karkottamaan Tshheidzen ja hänen jäljestään muutkin sosialidemokraatit ja sitten kaikki demokraatit aloittaen heidän erottamisestaan, mutta herrat liberaalisen opposition „johtajat” *pidättyvät äänestyksestä!!*

Kuluttakootpa liberaalit ja kadetit tämän jälkeen kuinka suuret määrät mustetta tahansa keksiessään sofismeja ja verukkeita, esimerkiksi sellaisia, että he muka paheksuivat vain sitä „muotoa”, jota käyttäen sosialidemokraatit esiintyivät j.n.e., niin asian ydin on selvä jokaiselle, ken ei halua pettää itseään.

Pidättyminen äänestyksestä silloin, kun Goremykin, Rodzjanko ja heidän enemmistönsä erotti demokraattisia edustajia, merkitsi tosiasiallisesti sitä, että vaitiololla kannatettiin Goremykinin ja Rodzjankon sekä heidän enemmistönsä menettelyä, moraalisesti hyväksyttiin ja poliittisesti vahvistettiin se.

Ei voida pitää oikeana L. M:n näkökantaa, jonka hän esitti „Severnaja Rabotshaja Gazetan” 61. numerossa kirjoittaessaan, että „lokakuulaisten johtama duumaenemmistö on tehnyt poliittisen itsemurhan”. Se on vasemmistoliberaalin näkökanta, muttei demokraatin, semmitenkään sosialidemokraatin näkökanta.

Duumaenemmistö ja lokakuulaiset eivät ole tehneet mitään itsemurhaa. Kaikki he ovat tietoisia vastavallankumouksellisia, kesäkuun 3 päivän liiton ja Stolypinin järjestelmän tietoisia osanottajia, demokratian tietoisia vihollisia. Mikä itsemurha se on, kun he tunnustavat Goremykinin poliittiseksi johtajakseen ja toimivat tämän johtajan mukana luokkavihollisiaan vastaan? lokakuulaisille ilmeisen vihamielisiä demokratian edustajia vastaan?

Miksi noita tuollaisia paisuteltuja ja kerrassaan virheellisiä fraaseja „itsemurhasta”? Nuo fraasithan *edellyttävät*, että lokakuulaiset *eivät* ole demokratian vihollisia, t.s. edellyttävät jotain sietämättömän valheellista. Nuo fraasithan muistuttavat niiden epäviisaisten vasemmistonarodnikkien vulgääria demokratismia, jotka ovat usein huutaneet, että III ja IV Duuma ovat „pelikorteista pystytettyjä” laitoksia, että ne ovat korttitaloja. Sitä, että lokakuulaiset äänestivät Goremykinin, Maklakovin ja Shtsheglovitovin puolesta, voitaisiin pitää itsemurhana vain siinä tapauksessa, jos lokakuulaiset olisivat „kansan tahdon” ilmaisijoita. Todellisudessa he ovat niiden suurporvaristo- ja tilanherrakerrosten „tahdon” ilmaisijoita, jotka pelkäävät kansaa kuin kuolemaa.

Ei, katsokaamme totuutta rohkeasti silmiin. Poliitiikassa se on aina paras ja ainoa oikea tapa.

Huhtikuun 22 päivän tapahtuma Duumassa särki ja lopetti perustuslaillisten ja legalististen illuusioiden rippeet — kas se on totta. Purishkevitchin, Rodzjankon ja „vasemmisto”-lokakuulaisten vastavallankumouksellinen liitto ynnä osa progressisteista esiintyi suoraan, *avoimesti*, päätäväisesti, sotilaallisesti (ei tämän viimeksi mainitun sanonnan kuvaannollisessa, vaan suoranaudessa mielessä, sillä Duumaan kutsuttiin sotamiehiä) demokratiaa vastaan. Vastavallankumoukselliset liberaalit, Miljukovit ja kumpp., *pidättyivät äänestyksestä*. Sitä oli odotettavissakin III ja IV Duuman koko historian jälkeen, kahdennenkymmenennen vuosisadan ensimmäisten kymmenen vuoden historian jälkeen.

Olkoon niin! Mitä vähemmän itsensä pettämistä, sitä parempi kansalle. Mitä maa hyötyi huhtikuun 22 päivän duumaselkkauksesta? Se hyötyi siitä sen, että siltä karisi pois vielä osa tämän maan vapauden asialle vahingollisista illuusioista.

„Putj Pravdy” № 76,
toukokuun 3 pnä 1914

Julkaistaan „Putj Pravdy” lehden
tekstin mukaan